

Յակոբ աղայի՝ ընթեռնելով զգիր նորին։ Ձկնի բազում բանից և յայտ առնելոյ զպատճառ գալստեան իւրոյ, առաջի ետ նմա զվարձ ծառայութեանն լինիլ առատ։ Եթէ չահեաջիք զիս ասէ՝ ըստ արժանաւորութեանս, իմ է հոգալ զգործն՝ որոյ վասն եկեալ եմ։ Թարգմանն ոչ ինչ ասացեալ նմա, ծանուցանէ Յունաց և Լատինաց զբանս նորին, և միաբանութեամբ սահմանեն տալ նմա յերկից վանաց 15,000 դահեկան։ Եւ ի կրկին պատահիլ առն թարգմանին՝ հարցանէ նմա զմիտս վանականաց, և նա ասէ՝ դու ըստ պատուոյ քո կատարեալ ըսա օրինի զգործն՝ նոքա պատրաստ են չահել զսիրտ քո, այլ նա պնդեալ եկաց թէ պահանջեմ յերկից վանաց 30,000 դահեկան, եւ եթէ ոչ կամիք՝ դուք գիտասջիք, զի այս գործ Արքունի է՝ տամ ընթեռնուլ զհրովարտակն ՚ի դատարանի՝ և դառնամ յետս, յայնժամ արարէք և դուք որպէս և կամիք։ Լուեալ զայս վանականաց՝ յանձն առին տալ զգումարն զայն, այլ նա զգուշացոյց զնոսա ամենեւին չհանել զբանն ՚ի վեր, ոչ դատաւորին և ոչ այլոց, զի մի մեծացի իրն յաջս նոցա, այլ ասել թէ խոստացաք տալ 5,000 դահեկան յերկից վանաց։ Եւ յետ այնորիկ քննութիւնք և դատաստանք կատարեցան ՚ի դատարանի։ Դատաւորն գրեաց իւրամ և այլազգիք հանրագիր բազմակնիք, թէ փոխյալք Մէհէմմէտ Փաշայի էին բռնութեամբ, եւ ցարդ չէ տուեալ ումեք գրամս ինչ՝ և առաքեցին ՚ի Դուռն։ Եւ մինչ սոքա զբաղեալ էին յայս գործ, Ապու Մէրադ ստիպէր առաքել ՚ի Յոպպէ զՏեսուչս վանօրէից ՚ի պատճառս գալստեան ուխտաւորաց, այլ նոքա հազիւ զերծեալ էին ՚ի ձեռաց նորա, ոչ կամեցան զնալ, այլ արարին պատասխանի՝ զի ինքն առաքեացէ՝ զուխտաւորս, զի բաղմութիւնք զօրաց պատեալ էին զքաղաքաւն և զնոքօք։

Մէհէմմէտ Փաշայ իրազեկ լեալ եղելոցն Երուսաղէմի՝ կողոպտեաց զՆախջեւանցի ուխտաւորս Հայոց՝ առեալ ՚ի նոցանէ 18 քսակս արծաթոյ, և աճապարեալ փախեալ ՚ի Դամասկոս (1805 ՚ի 21 Նոյեմբերի)։ Տեսուչք և միաբանք դարձան ՚ի վանօրայս Յոպպէի։

Կուսակալն Դամասկոսի Ապտուլլահ Փաշայ եկն յերուսաղէմ ըստ սովորութեան՝ Հայք հազիւ զերծան ՚ի ձեռաց